

Vår ref.: ARH Vår dato: 17.09.2014

Deres ref:14/5969-2 Deres dato: 23.06.2014

**NORGES
KYSTFISKARLAG**
Kystfiskarlagets Servicekontor AS

**Det Kongelige Nærings- og fiskeridepartement,
postboks 8090 Dep
0032 Oslo**

Høringsvar til «Forslag om økning av kvotetaket for torsketrål og ringnot».

Viser til høringsdokumenter av 23. juni 2014.

Det tør være kjent at Norges Kystfiskarlag er imot kjøp og salg av kvoter som et middel til strukturering og modernisering av fiskeflåten. Forslaget om økning av kvotetaket får som konsekvens ytterligere konsentrering av felles ressurser. Med myndighetenes ettergivenhet for krav om stadig større kvotekonsentrasjoner blir fokus først og fremst satt på mengde foran kvalitet. Altså: Merverdi og jevn sysselsetting av mannskap baseres på å handtere større mengde, mens arbeid med kvalitet og produkt som kunne gitt samme effekten, nedtones.

Norges Kystfiskarlag støtter regjeringens visjon om Norge som verdens fremste sjømatnasjon. Dette var den rødgrønne regjeringa sin visjon, og det er nåværende regjering sin uttalte visjon. Det er ei målsetting som vi er i stand til å oppfylle, men da er det noen overordnede forutsetninger som må oppfylles. Den viktigste forutsetningen er forankring blant fiskere, fiskeriarbeidere og fiskerisamfunnene. Det er derfor viktig at fiskermyndighetene legger premisser som har bred støtte for næringen.

I så måte står vi muligens overfor et retningsvalg som vi er nødt til å ta:

Skal fiskerinæringa fortsatt og i overskuelig fremtid være ei næring som fordeler rikdommen slik at den bidrar til arbeidsplasser og lokalsamfunn, eller skal det være ei næring som skal samles på færrest mulig hender for på den måten å tilfredsstille bedriftsøkonomiske krav om best mulig bedriftsmessig resultat og størst mulig utbytte til aksjonærene?

Førstnevnte strategi har god forankring både i det norske sosialdemokratiet og i norsk verdikonservatisme. Det bør derfor være uproblematisk for regjeringen å velge denne strategien fordi den vil ha bred støtte både i Stortinget og blant fiskeribefolkning og befolkning for øvrig. Og: Den vil være i god verdikonservativ tradisjon.

Skal man følge det rent bedriftsøkonomiske alternativet, vil næringen bli utarmet og vi kan bare skyte ei hvit pil etter målsettingen «Verdens fremste sjømatnasjon». Dette er et alternativ som Norges Kystfiskarlag på ingen måte vil anbefale.

Postadresse
Postboks 97, 8380 Ramberg
E-mail. post@norgeskystfiskarlag.no

Telefon 76 05 21 00
Telefax 76 05 21 01

Norges Kystfiskarlag: Org.nr NO 971 396 563
Bankgiro 4580 06 10749
Kystfiskarlagets Servicekontor: Org.nr 988147 877
Bankgiro 4580 12 25660

I et slikt perspektiv vil vi ikke være tjent med ytterligere strukturering av fiskeflåten.

Argumentet for strukturering har vært, og er, at man skal få god lønnsomhet og at man skal få konkurransedyktige arbeidsplasser ombord i fiskeflåten. I flåtegruppene forslaget gjelder, har man allerede oppfylt begge disse kravene.

Den pelagiske flåten er vel den flåtegruppen som har best lønnsomhet i norske fiskerier. Det vises ikke minst på den moderniseringen denne flåten har gått gjennom de siste årene. Med modernisering har vi også fått effektivisering langt over behovet for å røkte kvotene. Når akkurat dette er et blitt et problem – nemlig at kapasiteten er for stor – er ikke det myndighetens men rederienes problem.

Det kan ikke være norske myndigheters oppgave å legge til rette for utarming av fiskerimiljøene og samling av verdier og fortjeneste i fiskeriene på færrest mulig hender.

Rederne og rederiene gjør det som forventes av dem – å arbeide for best mulig bedriftsøkonomisk resultat. Men så lenge rederiene har god inntjening vil et opplegg med utvidelse av strukturkvotetaket være samfunnsøkonomisk unødvendig. I neste omgang vil vi antagelig oppleve at det blir krevd ytterligere utvidelse. En gang må man si stopp, og det bør man gjøre nå.

Norges Kystfiskarlag er enig med Norsk Sjømannsforbund som sier at

«Det næringen trenger er ro og foutsigbarhet, det skapes etter vårt syn ikke gjennom et stadig jag etter økt kapasitet og myndighetenes ettergivenhet ved å følge et fåtall rederes evige ønske om å utvide strukturordningen.»

Norges Kystfiskarlag er også enig med Pelagisk Forening som blant anna uttaler:

«Det er eit paradoks at staten ynskjer å avvikla fleire hundre usubsidierte arbeidsplassar på sjøen, samstundes som Staten subsidierer ca. 10 000 arbeidsplassar på andre farty, med nettolønsordninga. Nettolønsordninga for sjøfolk kostar staten ca. 1,6 milliardar kroner per år. Fiskefarty er ikkje omfatta av nettolønsordninga, og det er eit paradoks dersom staten fjernar fleire hundre arbeidsplassar når økonomien i næringa ikkje talar for å auka strukturtalet.»

Nei, Norges Kystfiskarlag skjønner rett og slett ikke logikken i at den norske stat skal subsidiere ei næring som etter sigende skal være landets viktigste og mest innbringende, mens fiskerfartøyene må betale regninga selv.

Ei slik forskjellsbehandling burde ikke forekomme i et demokratisk land.

Alt i alt ser ikke Norges Kystfiskarlag noen argumenter som taler for å øke kvotetaket for torsketrål og ringnot, og anbefaler at forslaget gjemmes i departementets dypeste skuff.

Norges Kystfiskarlag

Arne R Hole